

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Sžrk/3/2020
Identifikačné číslo spisu: 1017201458
Dátum vydania rozhodnutia: 25.05.2021
Meno a priezvisko: JUDr., Ing. Miroslav Gavalec
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:1017201458.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný v senáte zloženom z predsedu senátu Ing. JUDr. Miroslava Gavalca PhD. a členov senátu JUDr. Igora Belka a JUDr. Mariána Trenčana, v právnej veci žalobkyne: T. T. T., nar.: XX.XX.XXXX, občan Slovenskej republiky, s adresou Z. Č. XX, XXX XX X., zast.: advocatus s.r.o., advokátskym spoločenstvom, IČO: 36 868 752, so sídlom Palackého č. 12, P.O.BOX 69, 814 99 Bratislava, proti žalovanému (v konaní sťažovateľ): Okresný úrad Bratislava, odbor opravných prostriedkov, referát katastra nehnuteľností, IČO: 00 151 866, so sídlom Ružová dolina 27, 821 09 Bratislava, vo veci všeobecnej správnej žaloby, o kasačnej sťažnosti proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 25.09.2019 č.k. 2S/202/2017-87, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .

Žalobkyni právo na úplnú náhradu trov kasačného konania voči sťažovateľovi p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Predmet kasačnej sťažnosti

1. Konanie o kasačnej sťažnosti z 18.11.2019 (č.l. 96) sa týka prieskumu rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 25.09.2019 č.k. 2S/202/2017-87 (ďalej len „napadnutý rozsudok“), ktorým správny súd rozhodnutie žalovaného Xo 19/17-BPR z 20.06.2017 (ďalej len „preskúvané rozhodnutie“ - č.l. 6) v spojení s rozhodnutím Okresného úradu Bratislava, katastrálneho odboru (ďalej len „správa katastra“) č. X-31/2017 z 08.03.2017 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“ - viď administratívny spis), obidve vydané v katastrálnom konaní, zrušil.

2. Kasačná sťažnosť sa opiera o nasledovné sťažnostné body:

- § 440 ods. 1 písm. g) v spojení s odsekom 2 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“, resp. „Správny súdny poriadok“), t.j. správny súd nesprávne právne posúdil príslušné ust.

Občianskeho zákonníka v spojení so zákonom č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „Katastrálny zákon“) a zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák. č. 182/1993 Z.z.“), ako aj

- § 440 ods. 1 písm. h) S.s.p., t.j. krajský súd sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu (rozsudok sp.zn. 1Sžr/185/2012 zo dňa 24. septembra 2013) v otázke možnosti zasahovania do znenia zmlúv a dohôd a listín alebo staršej rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd“) v otázke interpretácie ust. § 59 Katastrálneho zákona (napríklad rozsudok sp.zn. 3 Sž-o-KS 109/2006 zo dňa 31. júla 2007 publikovaný pod č. R 44/2008, resp. rozsudok sp.zn. 1 Sžo 93/2009 publikovaný pod č. 4/2011).

II.

Priebeh a výsledky administratívneho konania

3. Preskúmaným rozhodnutím žalovaný ako odvolací správny orgán konajúci v zmysle § 4 ods. 2 písm. b) zákona č. 180/2013 Z.z. o organizácii miestnej štátnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov v nadväznosti na ustanovenie § 5 zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „Správny poriadok“) potvrdil prvostupňové rozhodnutie.

4. Z administratívneho spisu správy katastra vyplýva, že žalobkyňa návrhom z 09.02.2017 na opravu chyby doručeným dňa 14.02.2017 žiadala opravu údajov o titule nadobudnutia vlastníckeho práva k bytu č. 63, garáže č. 058 a skladového priestoru č. 14 (ďalej len „dotknuté nehnuteľnosti“), nakoľko k nim sú na liste vlastníctva (ďalej len „LV“) č. XXXX, k.ú. U. T. ako právny titul nadobudnutia vlastníckeho práva žalobkyne chybne evidované:

- Dohoda o zmene dispozičného usporiadania a prevod rozostavaných bytov, nebyt. priestorov a garáží V-15031/2006 zo dňa 20.10.2006 (ďalej „Dohoda o zmene“) a
- „Kolaudačné Rozhodnutie č. SU-2004,05,06,07/29209,75464-H/167-Bu zo dňa 19.12.2007“ (ďalej tiež „kolaudačné rozhodnutie“ - č.l. 9).

5. Žalobkyňa naopak žiadala od správy katastra, aby v katastrálnom konaní o oprave chýb boli ako správne tituly nadobudnutia vlastníctva k dotknutým nehnuteľnostiam nasledujúce listiny:

- a) Zmluva o výstavbe domu a zriadení vecného bremena z 24.02.2001“ (ďalej len „Zmluva o výstavbe“ - č.l. 18), ktorá bola uzatvorená medzi pani W.B. T. a pánom Y. T. na jednej strane a Zámockou spoločnosťou, akciová spoločnosť (ďalej len „Zámocká spoločnosť“), na strane druhej;
 - a. jej predmetom bola výstavba polyfunkčného objektu „Funkčný celok IV/I-V“ na Zámockej ulici a
 - b. jej vklad bol vykonaný dňa 13.03.2001 zápisom do časti „D“ LV č. XXXX nasledovne:
 - i. „Dňom nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o kolaudácii stavby na (p.č. 835/10,-15, p.č. 835/27-31, p.č. 835/41) p.č. 835/47 sa stavebníci Zámocká spoločnosť a.s., W. T., Y. T. sa stanú vlastníkami jednotlivých bytov a nebytových priestorov a spoluvlastníkmi spoločných častí, spoločných zariadení a príslušenstva domu podľa V-244/2001 zo dňa 13.3.2001“,
 - b) Zmluva o prevode práv a povinností zo dňa 11.11.2004 (ďalej len „Zmluva o prevode“ - č.l. 15) uzavretej medzi Zámockou spoločnosťou a žalobkyňou,
 - a. jej predmetom (čl. II ods. 1) bol prevod práv a povinností prevodcu zo Zmluvy o výstavbe k dotknutým nehnuteľnostiam na žalobkyňu,
 - b. ktorej zápis bol vykonaný zmenou č. 1234/05 vo forme poznámky v časti „D“ na LV č. XXXX (viď administratívny spis).

6. Prvostupňovým rozhodnutím bolo rozhodnuté, že

- a) v súlade s § 46 Správneho poriadku a § 59 ods. 5 Katastrálneho zákona, návrhu vo veci opravy chyby v katastrálnom operáte, týkajúcej sa zrušenia zápisu titulu nadobudnutia, t.j. Dohoda o zmene, a zápisu titulu nadobudnutia Zmluva o výstavbe, ktorej vklad do katastra nehnuteľností bol povolený dňa 13.03.2001 pod V-244/2001 k nehnuteľnostiam vedeným na LV č. XXXX k.ú. U. T. v bytovom dome

súp.č. XXXX na parc.č. XXX/XX, XX, XX, Zámocká č. XX, XX, XX s pozemkami registra C parc.č. XXX/XX, XX, XX, XX, XX, XX, vo vlastníctve vlastníka pod por. č. XX, XX, XXX - žalobkyňa, byt č. XX na 5.p., garáž č. 058 na 1.p., vchod Zámocká č. XX, nevyhovuje,

b) avšak v súlade s ustanovením § 59 ods. 1 písm. a) Katastrálneho zákona opravuje

a. v časti iný údaj u vlastníka pod por. č. XX, XX, XXX - žalobkyňa tak, že zrušil zápis „Kolaudačné Rozhodnutie č. SU-2004,05,06,07/29209,75464-H/167-Bu zo dňa 19.12.2007" a naopak

b. v časti B - vlastníka a iná oprávnená osoba (Účastník právneho vzťahu: Vlastník), u vlastníka pod por. č. XX, XX, XXX - žalobkyňa tak, že dopĺňa titul nadobudnutia „Kolaudačné Rozhodnutie č. SU-2004,05,06,07/29209,75464-H/167-Bu zo dňa 19.12.2007" s tým, že ostatné údaje na dotknutom LV ostávajú bezo zmien.

Podľa § 46 Správneho poriadku v relevantnom znení pre preskúvanú vec rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Podľa § 59 ods. 1 písm. a) Katastrálneho zákona v citovanom znení okresný úrad aj bez návrhu

a) opraví údaje katastra, ak sú v rozpore s verejnou listinou alebo s inou listinou, alebo s výsledkami prešetrovania zmien údajov katastra, alebo s výsledkami revízie údajov katastra, [...]

7. K samotnému katastrálnemu konaniu žalovaný uviedol, že žalobkyňa sa žiadosťou s poukazom na ust. § 59 ods. 1 a 3 Katastrálneho zákona domáhali, aby správa katastra vymazala zápis titulu Dohoda o zmene a naopak zapísala ako titul nadobudnutia Zmluvu o výstavbe.

8. Výrokovú časť žalovaný po vykonanom šetrení odôvodnil (viď str. 6 a 7 preskúvaného rozhodnutia) tým, že nakoľko vo vkladovom konaní, ktorého predmetom bola Zmluva o výstavbe v čase jej podpisu (23.02.2001), vtedy platná legislatíva neupravovala zápis údajov na základe uvedeného rozhodnutia o povolení vkladu, bol preto zápis vkladu Zmluvy o výstavbe vykonaný do časti „D" LV č. XXXX pre k.ú. U. T. vo vyššie uvedenom znení (viď bod č. 5 tohto rozsudku).

9. Avšak neskôr, dňom 01.01.2002 nadobudol účinnosť zákon č. 255/2001 Z.z., ktorým sa mení a doplna katastrálny zákon, ako aj vyhláška Úradu geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky č. 533/2001 Z.z., ktorou sa mení a dopĺňa vyhláška Úradu geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky č. 79/1996 Z.z., ktorou sa vykonáva zákon Národnej rady Slovenskej republiky o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) v znení vyhlášky č. 72/1997 Z.z. Nová právna úprava si vyžadovala evidovanie vlastníckych práv k budúcim bytom a nebytovým priestorom na základe zmluvy o výstavbe, vstavbe a nadstavbe domu do operátu katastra nehnuteľností v zmysle § 6 ods. 1 písm. f) Katastrálneho zákona a ust. § 29 a 30 citovanej vyhlášky.

Podľa § 6 ods. 1 písm. c) bod 2 a písmena f) Katastrálneho zákona v citovanom znení v katastri sa evidujú

c) stavby spojené so zemou pevným základom, ktoré

2. nie sú označené súpisným číslom,

[.]...

f) práva k nehnuteľnostiam evidovaným v katastri, práva k stavbám, bytom a nebytovým priestorom na základe zmluvy o výstavbe, vstavbe a nadstavbe domu, 1a) ako aj iné skutočnosti súvisiace s právami k nehnuteľnostiam, a to najmä [...]

10. Na základe Zmluvy o prevode práva a povinnosti zo Zmluvy o výstavbe, a to v časti

a) výstavby bytu č. XX a balkóna,

b) výstavby garážového boxu č. 058 ako aj

c) výstavba skladového priestoru č. 014,

vrátane prislúchajúcich podielov na spoločných častiach a zariadeniach bytového domu, boli prevedené na žalobkyňu. Konkrétne išlo o článok V. ods. 1 Zmluvy o výstavbe, podľa ktorého až dňom nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia Okresného úradu Bratislava I, odboru životného prostredia o

povolení užívání bytového domu nebo jeho částí - jednotlivých bytů, nebytových prostorů v domě, se stanou stavebníci vlastníky bytů, nebytových prostorů a garážových stání, spoluvlastníky společných částí, zařízení a příslušenství domu.

11. Z čl. III. ods. 1 Zmluvy o prevode pre prvostupňový orgán vyplynulo, že žalobkyňa sa po kolaudácii stáva výlučnými vlastníky dotknutých nehnuteľností. Toto bolo vykonané záznamom pod č. Z-1583/04 vo forme poznámky v časti „D“ zápisom: „Dňom nadobudnutia právoplatnosti kolaudačného rozhodnutia sa stavebníci [...] stanú vlastníky bytů a nebytových priestorů.“

12. Následne sa žalobkyňa so Zámockou spoločnosťou dohodla (viď Dohoda o zmene) na zmene dispozičného usporiadania nehnuteľností, ku ktorým nadobudla právo nielen na základe Zmluvy o výstavbe ale aj prostredníctvom následných zmlúv, čo malo za následok i zmenu podielu na spoločných častiach, zariadeniach a pozemku k jednotlivým bytom a nebytovým priestorom, avšak bez zmeny výmery podlahovej plochy bytu č. 63.

13. Ďalej žalovaný opísal, aký vplyv na evidenciu údajov mala Dohoda o zmene, ktorej spísanie si vyžiadali radikálne zmeny v dispozičnom usporiadaní bytů a nebytových priestorů počas ich výstavby v uvedenom bytovom dome. Tento proces bol zavŕšený kolaudáciou uvedenej stavby prostredníctvom Rozhodnutia č. SU-2004,05,06,07/29209,75464-H/167-Bu zo dňa 19.12.2007.

14. Vo vzťahu k požadovanej oprave žalovaný uviedol (viď str. 5 preskúmaného rozhodnutia), že zápis titulu nadobudnutia, t.j. prostredníctvom Dohody o zmene, do majetkovej podstaty listu vlastníctva je vedený správne. Naopak, Zmluvou o výstavbe boli nadobudnuté len práva k budúcim bytom a nebytovým priestorom. Samotná oprava týkajúca sa titulu nadobudnutia vlastníckeho práva k bytu, či nebytovému priestoru bola vykonaná iba vo vzťahu ku skutočnosti, že zápis kolaudačného rozhodnutia bol na príslušnom LV evidenčne nesprávne vedený v časti: iný údaj.

15. S uvedeným odôvodnením sa žalovaný stotožnil a vyslovil záver, že v zmysle ustálenej súdnej praxe je možné v konaní o oprave chyby v katastrálnom operáte iba opraviť formálne chyby v údajoch, ktoré vznikli pri zápise týchto dohôd, verejných a iných listín do katastrálneho operátu. Tiež zdôraznil, že Zmluvou o výstavbe, ktorá bola predmetom návrhu na vklad pod č. V-244/2001, boli nadobudnuté len práva k budúcim nebytovým priestorom. Argumentáciu žalobkyne s poukazom na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 43CoKR/48/2012 odmietol, nakoľko v predmetnom konaní išlo o vylúčenie veci zo súpisu majetku oddelenej podstaty a navyše citovaný rozsudok bol zrušený uznesením Najvyššieho súdu sp.zn. 5 Obdo 40/2013 zo dňa 24. februára 2014.

III.

Konanie na správnom súde

16. Proti preskúmanému rozhodnutiu podala žalobkyňa postupom podľa Správneho súdneho poriadku prostredníctvom právneho zástupcu na Krajský súd v Bratislave žalobu zo 30.08.2017.

17. Úlohou Krajského súdu v Bratislave ako správneho súdu bolo posúdiť zákonnosť preskúmaného rozhodnutia a postup daňových orgánov podľa § 177 ods. 1 S.s.p. v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe (§ 182 ods. 1 písm. e/ S.s.p.), ktorými je správny súd v preskúmanej veci viazaný (§ 134 ods. 1 S.s.p.), vrátane dôvodov podľa § 134 ods. 2 S.s.p. Po oboznámení sa s administratívnym spisom dospel k záveru, že správne orgány oboch stupňů nesprávne právne posúdili vec (najmä č. 40 napadnutého rozsudku). Preto postupom podľa § 191 ods. 1 písm. c) v spojení s odsekom 3 písm. a) S.s.p. v napadnutom rozsudku vyslovil, že preskúmané rozhodnutie v spojení s prvostupňovým rozhodnutím zrušuje (§ 191 ods. 4 S.s.p.) a vec vracia žalovanému na ďalšie konanie. Podľa § 191 ods. 1 písm. c) S.s.p. v citovanom znení správny súd rozsudkom zruší napadnuté rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy, ak c) vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci, [...]

18. S poukazom na relevantné ustanovenia Správneho súdneho poriadku, Katastrálneho zákona,

Občianskeho zákonníka ako aj Správneho poriadku a po podrobnej rekapitulácii skutkového stavu zachyteného v administratívnom spise, žalobných dôvodov a argumentácie žalovaného správny súd zdôraznil (č. 33 napadnutého rozsudku), že spornou je iba otázka titulu nadobudnutia vlastníckeho práva k dotknutým nehnuteľnostiam.

19. S odkazom na dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka (§ 125 ods. 1) správny súd konštatoval (č. 34 napadnutého rozsudku), ktoré ustanovenia zák. č. 182/1993 Z.z. upravujú vznik vlastníctva bytov a nebytových priestorov v dome. Podľa správneho súdu:

„35. Vlastníctvo veci možno nadobudnúť na základe právneho úkonu (kúpnu, darovacou alebo inou zmluvou), dedením, rozhodnutím štátneho orgánu alebo na základe iných skutočností ustanovených zákonom - ide o právne tituly nadobudnutia vlastníckeho práva. Pri nehnuteľnostiach je v Občianskom zákonníku osobitne upravený aj okamih nadobudnutia vlastníckeho práva, a to vkladom do katastra nehnuteľností podľa zákona č. 162/1995 Z.z. (§ 133 ods. 2 OZ). Citovaná právna úprava bola účinná aj v čase podpisu zmluvy o výstavbe domu a zriadení vecného bremena zo dňa 24.2.2001, zmluvy o prevode práv a povinnosti zo dňa 11.11.2004 a zostala v identickom znení (nezmenená) aj v čase rozhodovania žalovaného o oprave chyby v katastrálnom operáte. Z uvedeného dôvodu nemožno akceptovať názor žalovaného, že vlastnícke právo k bytu a nebytovým priestorom mohla žalobkyňa nadobudnúť najskôr právoplatnosťou kolaudačného rozhodnutia, pretože je rozporný s § 133 ods. 2 OZ aj § 28 ods. 2 a ods. 5 zákona č. 162/1995 Z.z.

36. Zákon č. 182/1993 Z.z. v ustanoveniach § 4 ods. 1 písm. a/, písm. b/ § 21 ods. 1 expressis verbis určuje, že vlastníctvo bytov a nebytových priestorov v dome môže vzniknúť na základe zmluvy o výstavbe, vstavbe alebo nadstavbe domu uzavretej medzi stavebníkmi alebo medzi doterajšími vlastníkmi bytov a nebytových priestorov v dome a stavebníkmi, na základe zmluvy o prevode vlastníctva bytu alebo nebytového priestoru v dome s vlastníkom domu [...] Avšak novelizovaná právna úprava zákona č. 162/1995 Z.z. účinná od 1.1.2002 sa nedotkla ustanovení § 4 a § 21 zákona č. 182/1993 Z.z., ktoré aj v tom čase (pred aj po 1.1.2002) upravovali titul nadobudnutia vlastníckeho práva k bytu alebo nebytovému priestoru vo forme zmluvy o výstavbe, vstavbe alebo nadstavbe domu a zmluvy o prevode vlastníctva bytu alebo nebytového priestoru v dome. Z uvedeného vyplýva, že príslušnému okresnému úradu nič nebránilo, aby ako titul nadobudnutia vlastníckeho práva k bytu a nebytovým priestorom zapísala na LV č. XXXX v k.ú. U. zmluvu o výstavbe domu a zriadení vecného bremena zo dňa 24.2.2001 v spojení so zmluvou o prevode práv a povinností zo dňa 11.11.2004.“

Podľa § 125 ods. 1 Občianskeho zákonníka v citovanom znení osobitný zákon upravuje vlastníctvo k bytom a nebytovým priestorom.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a) a b) zák. č. 182/1993 Z.z. v citovanom znení vlastníctvo bytu alebo nebytového priestoru v dome sa nadobúda

a) na základe zmluvy o prevode vlastníctva bytu alebo nebytového priestoru v dome s vlastníkom domu alebo s právnickou osobou, ktorá má právo hospodárenia k domu, s vlastníkom bytu alebo nebytového priestoru,

b) na základe zmluvy o výstavbe domu, vstavbe alebo nadstavbe, [...]

Podľa § 21 ods. 1 zák. č. 182/1993 Z.z. v citovanom znení vlastníctvo bytov a nebytových priestorov v dome môže vzniknúť na základe zmluvy o výstavbe, vstavbe alebo nadstavbe domu (ďalej len "zmluva") uzavretej medzi stavebníkmi alebo medzi doterajšími vlastníkmi bytov a nebytových priestorov v dome a stavebníkmi. Stavebníkom môže byť právnická osoba alebo fyzická osoba.

Podľa § 21 ods. 3 zák. č. 182/1993 Z.z. v citovanom znení na účinnosť zmluvy a jej zmien je potrebný zápis do katastra nehnuteľností.

20. Vo vzťahu k okamihu nadobudnutia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam odkázal správny súd na § 133 ods. 2 Občianskeho zákonníka a tiež vyhodnotil (č. 37 napadnutého rozsudku) vzťah medzi zákonnou úpravou a zmluvným obsahom nasledovne:

„[...] Kolaudačné rozhodnutie nie je podmienkou nadobudnutia vlastníckeho práva alebo podmienkou

prevodu vlastníckeho práva k rozostavanému bytu a de facto to vylučujú aj ustanovenia § 132 a § 133 OZ. Účelom kolaudačného rozhodnutia je, aby sa jednotlivým stavebníkom povolilo užívanie stavby na bytové účely s presným určením jednotlivých bytov a nebytových priestorov. Aj keď v zmluve o výstavbe domu a zriadení vecného bremena zo dňa 24.2.2001 bolo dohodnuté, že stavebníci sa stanú vlastníkami bytov, nebytových priestorov a garážových státí, aj spoluvlastníkmi spoločných častí, zariadení a príslušenstva domu až dňom, keď nadobudne právoplatnosť rozhodnutie stavebného úradu o povolení užívania bytového domu alebo jeho časti, to neznamená, že až do rozhodnutia príslušného stavebného úradu, stavebníci nie sú vlastníkami rozostavaného bytového domu v príslušnej fáze rozostavanosti."

21. S odkazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu sp.zn. 2MCdo/11/2005 zo dňa 26. septembra 2006 správny súd (č. 38 a č. 39 napadnutého rozsudku) odmietol názor žalovaného, že vlastnícke právo k bytu a nebytovým priestorom mohla žalobkyňa nadobudnúť najskôr právoplatnosťou kolaudačného rozhodnutia, a tento názor označil ako rozporný s § 133 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Ďalej správny súd zdôraznil, že Zmluva o výstavbe bola uzatvorená podľa príslušných ustanovení zák. č. 182/1993 Z.z. a je právnym titulom nadobudnutia vlastníckeho práva k bytu a nebytovým priestorom a ako taká má byť zapísaná v katastrálnom operáte.

Podľa § 133 ods. 2 Občianskeho zákonníka v citovanom znení platí, že ak sa prevádza nehnuteľná vec na základe zmluvy, nadobúda sa vlastníctvo vkladom do katastra nehnuteľností podľa osobitných predpisov, ak osobitný zákon neustanovuje inak [poznámka č. 2a odkazuje na zákon č. 265/1992 Zb. o zápisoch vlastníckych a iných vecných práv k nehnuteľnostiam alebo na zákon SNR č. 266/1992 Zb. o katastri nehnuteľností v Slovenskej republike].

22. V preskúvanom konaní preto správny súd dospel k záveru, že žalovaný ako aj správa katastra vec nesprávne právne posúdili ustanovenia § 4 a § 21 zák. č. 182/1993 Z.z. Podľa správneho súdu (č. 40 napadnutého rozsudku):

„Oprava chyby v katastrálnom operáte v zmysle návrhu žalobkyne nemá vplyv na vznik, zmenu ani zánik vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, pretože žalobkyňa zostane zapísaná ako vlastníčka a jej vlastnícke právo nie je opravou ani len spochybnené. Inými slovami, správne orgány mali zákonný priestor na opravu chyby v katastrálnom operáte podľa § 59 zákona č. 162/1995 Z.z."

IV.

Obsah kasačnej sťažnosti / stanoviská

A)

23. Ako kasačný súd uviedol v záhlaví proti napadnutému rozsudku sťažovateľ v zákonnej lehote podal kasačnú sťažnosť spísanú zamestnancom žalovaného s požadovaným vysokoškolským právnickým vzdelaním druhého stupňa, v ktorej mal postupom podľa § 445 ods. 1 písm. c) S.s.p., vrátane nutnosti zohľadniť hore uvedenú povinnosť podľa odseku 2, uviesť sťažnostné body, ktoré sú podľa sťažovateľa nasledujúce:

k § 440 ods. 1 písm. g) S.s.p.:

- správny súd bez logických argumentov a relevantných právnych záverov len skonštatoval,

o že vlastníctvo k bytu sa môže nadobudnúť podľa zák. č. 182/1993 Z.z.,

o že Zmluva o výstavbe bola uzatvorená podľa citovaného zákona,

§ avšak v čase rozhodnutia správneho orgánu o povolení vkladu (č. V-244/2001 z 13.03.2001) vtedy platné znenie neupravovalo zápis k neexistujúcim nehnuteľnostiam na základe Zmluvy o výstavbe,

§ preto bol vykonaný zápis „Dňom nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o kolaudácii..." formou poznámky v časti „D",

- správny súd sa arbitrárne nevysporiadal s tým, že

o žalobkyňa nebola vôbec zmluvnou stranou Zmluvy o výstavbe,

o napriek tomu citoval ust. § 4 ods. 1 písm. b), § 21 a § 22 zák. č. 182/1993 Z.z. a § 133 ods.2 Občianskeho zákonníka,

§ v tom prípade by však vlastníkami dotknutých nehnuteľností mali byť pani W. T., pán Y. T. a Zámocká spoločnosť,

§ navyše Zmluva o prevode bola tiež zapísaná do časti „D",

k § 440 ods. 1 písm. h) S.s.p.:

- správny súd sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu, a to o od rozsudku sp.zn. 1Sžr/185/2012 zo dňa 24. septembra 2013, podľa ktorého

§ otázka platnosti a právnych úkonov zmluvy o postúpení práv a povinností, Zmluvy o nadstavbe, postup správy katastra vo vkladovom konaní, skúmanie stavebného povolenia, či samotná ne/existencia rozostavaných bytov nemôže byť riešená v konaní o návrhu na opravu chyby v katastrálnom operáte, pretože správa katastra v tomto konaní nemôže nad rámec stanovený zákonmi zrušiť zápis listín, alebo zasahovať do znenia zmlúv a dohôd a listín, ktoré boli zapísané do katastra, a tým vlastne meniť predmet prevodu alebo jeho časť, môže len opraviť chyby, ktoré vznikli pri zápise týchto dohôd do katastra, a o od rozsudku sp.zn. 3 Sž-o-KS 109/2006 zo dňa 31. júla 2007 (publikovaný pod č. R 44/2008), podľa ktorého

§ v konaní podľa § 59 zák. č. 162/1995 Z.z. môže správa katastra opraviť len chyby v údajoch, ktoré vznikli pri zápise týchto dohôd, verejných a iných listín do katastrálneho operátu (t.j. v rozpore so zapísanými listinami). Rozpor nemôže spočívať v rozdielnom právnom názore na interpretáciu právneho predpisu.

o od iných rozhodnutí ako je napríklad sp.zn. 1 Sžo 93/2009 zo dňa 01. októbra 2011 (publ. pod č. ZSP 52/2011), sp.zn. 8 Sžo 56/2008 zo dňa 12. februára 2009, sp.zn. 1 Sžo 80/2007 zo dňa 26. februára 2008 či uznesenia zo dňa 06. marca 2017 sp.zn. 3 Cdo 6/2017.

24. Záverom sťažovateľ navrhol procesný záver konania na kasačnom súde v tom duchu, aby kasačný súd napadnutý rozsudok zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

B)

25. Z vyjadrenia žalobkyne zo 07.01.2020 (č.l. 109) ku kasačnej sťažnosti vyplýva, že napadnutý rozsudok považuje za vecne správny. Tiež žalobkyňa uvádza, že argumentácia sťažovateľa je zmätočná a nesprávna a nevychádza zo zisteného skutkového a právneho stavu, nakoľko priamo z napadnutého rozsudku vyplýva, že správny súd sa v napadnutom rozhodnutí zaoberal argumentáciou sťažovateľa.

26. Rovnako nie je opodstatnené tvrdenie sťažovateľa, že správny súd neodôvodnil vec svojou úvahou a argumentáciou a nevyvodil právny záver v preskúmvanej veci, prípadne, že rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia. V uvedenej súvislosti poukázala na ust. § 440 ods. 2 S.s.p., prostredníctvom ktorého sa konštatuje, že dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v odseku 1 písm. g) až i) sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

27. Naopak, podľa žalobkyne správny súd pod č. 33. až 43. napadnutého rozsudku riadne posúdil zistený skutkový stav a svoje rozhodnutie právne odôvodnil argumentáciou uvedenou pod č. 35 až č. 37 v napadnutom rozsudku. Podľa žalobkyne sa správny súd v preskúmvanom rozsudku zaoberal argumentáciou sťažovateľa, odôvodnil vec svojou úvahou a argumentáciou a tiež vyvodil právny záver v preskúmvanej veci.

28. Vo vzťahu k ďalšiemu dôvodu kasačnej sťažnosti (§ 440 ods. 1 písm. h/ S.s.p.) sa žalobkyňa postupne venovala jednotlivým súdnym rozhodnutiam citovaným sťažovateľom na podporu ním uvedeného dôvodu. Pri odkaze na rozsudok Najvyššieho súdu sp.zn. 1Sžr/185/2012 zo dňa 24. septembra 2013 žalobkyňa vyslovila názor, že v uvedenom konaní mala oprava chyby spočívať vo výmaze zápisu v žiadosti o opravu vymenovaných bytov.

29. Čo sa týka procesného riešenia kasačnej sťažnosti, žalobkyňa navrhla, aby kasačný súd sťažovateľom podanú kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietol. Pre prípad úspechu si žalobkyňa uplatnila nárok na náhradu trov kasačného konania.

V.

Právne názory kasačného súdu

A) Všeobecné vymedzenie kasačnej právomoci

30. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej tiež ako „Najvyšší súd“) konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 S.s.p.) predovšetkým postupom podľa § 452 ods. 1 v spojení s § 439 S.s.p. preskúmal prípustnosť kasačnej sťažnosti a z toho vyplývajúce možné dôvody jej odmietnutia. Po zistení, že kasačnú sťažnosť podal sťažovateľ včas [§ 443 ods. 2 písm. a) S.s.p.], a s prihliadnutím na formálnu viazanosť posudzovania kasačnej sťažnosti [§ 453 ods. 2 časť vety prvej pred bodkočiarkou v spojení s § 439 ods. 3 písm. a) S.s.p.] a neviazanosť sťažnostným návrhom (§ 453 ods. 3 S.s.p.) kasačný súd preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, a jednomyseľne (§ 464 v spojení s § 139 ods. 4 S.s.p.) si osvojil záver, že kasačnú sťažnosť je v zmysle § 461 S.s.p. potrebné zamietnuť, nakoľko po jej preskúmaní kasačný súd na základe nižšie uvedených právnych názorov dospel k záveru, že je nedôvodná. Takto kasačný súd rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol súbežne zverejnený tak na úradnej tabuli súdu ako aj na webovej stránke Najvyššieho súdu. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa mája 2021 (§ 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 S.s.p.).

31. Na prvom mieste kasačný súd zdôrazňuje, že zákonodarca výkon správneho súdnictva (najmä čl. 46 a čl. 142 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky) založil iba na návrhovej slobode účastníka (v preskúmvanej veci sťažovateľa), t.j. na zodpovednosti za obranu svojich práv (vigilantibus leges sunt scriptae) v medziach čl. 13 Dohovoru o ochrane základných práv a ľudských slobôd, vybrať si podľa Správneho súdneho poriadku z prostriedkov ochrany ten najvhodnejší proti preskúmvanému rozhodnutiu či postupu správcu dane a následne proti napadnutému rozsudku. Preto kasačný súd nie je oprávnený do tejto procesnej slobody vstupovať.

32. V uvedenej súvislosti musí kasačný súd tiež zdôrazniť, že právo na súdnu ochranu (čl. 46 a nasl. ústavy Slovenskej republiky) nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzujúcim podmienkam (čl. 51 ods. 1 ústavy). To platí aj v prípade kasačnej sťažnosti ako mimoriadneho opravného prostriedku (§ 438 ods. 1 S.s.p.), ktorý nie je možné použiť „celoplošne“ na odstránenie nespokojnosti účastníka konania s akýmkoľvek rozhodnutím správneho súdu a ktorej aplikácia môže narušiť princíp právnej istoty strán, ktorých právna vec bola právoplatne skončená (§ 145 S.s.p.).

33. Zo zásady, že kasačný súd je dôvodmi kasačnej sťažnosti viazaný [§ 439 ods. 3 písm. a) a contrario § 453 ods. 2 veta druhá S.s.p.] jednoznačne vyplýva procesná povinnosť sťažovateľa s plnou zodpovednosťou za procesný výsledok navrhnutý v kasačnej sťažnosti [sťažnostný návrh podľa § 445 ods. 1 písm. d) S.s.p.] objasniť zákonným spôsobom, z čoho vyvodzuje prípustnosť opravného prostriedku, a náležite vymedziť dôvod kasačnej sťažnosti [§ 440 v spojení s 445 ods. 1 písm. c) S.s.p.]. V dôsledku spomenutej viazanosti kasačný súd nekoná nad rozsah (§ 453 úvod S.s.p.), ktorý sťažovateľ vymedzil v kasačnej sťažnosti uplatnenými dôvodmi.

B) K nesprávnemu právnemu posúdeniu - písm. g/:

34. Z vyššie uvedených sťažnostných bodov (viď bod č. 23 tohto rozsudku) pre kasačný súd vo všeobecnosti vyplýva generálna námietka sťažovateľa, že správny súd nesprávne právne posúdil ustanovenia Katastrálneho zákona spolu so zák. č. 182/1993 Z.z. a ich aplikáciu správou katastra na vznik vlastníctva k dotknutým nehnuteľnostiam nielen v štádiu ich rozostavanosti ale aj skolaudovania.

35. V tejto súvislosti kasačný súd poukazuje na to, že s týmto kasačným dôvodom zákonodarca spája právnu situáciu, kedy správny súd na správne a zákonným spôsobom zistený skutkový stav (§ 440 ods. 1 písm. f/ S.s.p.) bez vád zaťažujúcich jeho rozhodovanie (písmena a/ až f/) nesprávne aplikuje objektívne právo v merite veci, a to spätne na takto zistený skutkový stav, bez možnosti opory v doterajšej ustálenej rozhodovacej praxi kasačného súdu (a contrario písmeno h/).

36. Uvedený dôvod je relevantný iba, ak je nesprávnosť aplikácie objektívneho práva správnym súdom

(resp. nesprávne vyriešenie niektorej právnej otázky správnym súdom) zapríčinená chybným výberom normy hmotného práva alebo procesného práva, ktorá vo svojej hypotéze nemá také predpoklady, aké vyplývajú zo zisteného skutkového stavu. Preto nesprávne právne posúdenie veci správnym súdom konkrétne môže spočívať v tom, že použil nesprávnu právnu normu, alebo síce aplikoval správnu právnu normu, ale ju nesprávne interpretoval, a napokon právnu normu síce správne vyložil, ale na zistený skutkový stav ju nesprávne aplikoval. Práve tento právny rámec aj vymedzuje potrebné medze skutkového zistenia.

37. Podľa sťažovateľa správny súd len skonštatoval, že vlastníctvo k bytu sa môže nadobudnúť podľa zákona č. 182/1993 Z.z. zmluvou o vstavbe, výstavbe a nadstavbe a že Zmluva o výstavbe bola uzatvorená podľa uvedeného zákona, avšak bez logických argumentov a relevantných právnych záverov. Tiež poukázal na vtedy platnú právnu úpravu, ktorá neupravovala zápis k neexistujúcim nehnuteľnostiam. Súčasne sťažovateľ uviedol, že aj keby pripustil argumentácie správneho súdu vo vzťahu k aplikácii § 4, resp. § 21 zák. č. 182/1993 Z.z., potom by však boli vlastníckymi aj dotknutých nehnuteľností stavebníci Zámocká spoločnosť, pani W. T. a pán Y. T. podľa rozhodnutia o vklade č. V-244/01 z 13.03.2001. Kasačný súd s uvedenou argumentáciou sťažovateľa nesúhlasí na základe nižšie uvedených dôvodov.

38. Pre kasačný súd z napadnutého rozsudku vyplýva, že správny súd jasne a zrozumiteľne objasnil svoj prístup k aplikácii zákona č. 182/1993 Z.z. Pri riešení právnej otázky titulu nadobudnutia vlastníckeho práva k dotknutým nehnuteľnostiam vychádzal správne z ustanovení Občianskeho zákonníka (konkrétne z § 123 a nasl.) a jeho prepojenia na zákon č. 182/1993 Z.z. (bližšie viď bod č. 19 tohto rozsudku).

39. Názor následne vyslovený správnym súdom, že správe katastra nič nebránilo, aby ako titul nadobudnutia vlastníckeho práva k dotknutým nehnuteľnostiam zapísala na LV č. XXXX v k.ú. U. T. Zmluvu o výstavbe v spojení so Zmluvou o prevode práv, kasačný súd potvrdzuje ako vecne správny.

40. Správny súd poukázal aj na tú relevantnú skutočnosť (viď citované č. 36 napadnutého rozsudku), že znenie Katastrálneho zákona platné v čase zapísania nielen vkladu Zmluvy o výstavbe (ku dňu 13.03.2001) ale aj uzavretia Zmluvy o prevode (ku dňu 26.10.2004) sa nedotkla ustanovení § 4 zák. č. 182/1993 Z.z., ktoré naopak ustanovujú za právny titul nadobudnutia vlastníctva bytu alebo nebytového priestoru vyšie uvedené zmluvy. Rovnako s týmto názorom korešponduje ust. § 21 ods. 3 zák. č. 182/1993 Z.z., ktoré v preskúmvanej veci tak pre účinnosť Zmluvy o výstavbe ako aj Zmluvy o prevode vyžaduje zápis do katastra nehnuteľností.

41. Práve z uvedených právnych titulov mala správa katastra vychádzať. Správny súd sa riadne vysporiadal s účinkami kolaudačného rozhodnutia, ktoré bolo aj podľa kasačného súdu chybné uvedené správou katastra v prvostupňovom rozhodnutí ako titul nadobudnutia v časti B LV č. XXXX. Kasačný súd sa stotožňuje s charakteristikou kolaudačného rozhodnutia, ktoré správny súd opísal pod č. 37 napadnutého rozsudku. Preto zmluvné ustanovenie o odklade vzniku vlastníctva až k okamihu právoplatnosti kolaudačného rozhodnutia (resp. rozhodnutia stavebného úradu o povolení užívania bytového domu alebo jeho časti) nie je oprávnené eliminovať účinky zákona.

42. Rovnako kasačný súd odmieta argumentáciu sťažovateľa (viď bod č. 37 tohto rozsudku), že žalobkyňa svojim návrhom vlastne dosiahne, aby ako vlastníci dotknutých nehnuteľností boli zapísaní Zámocká spoločnosť, pani W. T. a pán Y. T. v zmysle rozhodnutia o vklade č. V-244/01 z 13.03.2001. Uvedený názor sťažovateľa nemá oporu vo vzájomnom vzťahu Zmluvy o prevode a Zmluvy o výstavbe, ktoré zmluvné typy sa využívajú na proces výstavby a následného prevodu vlastníctva k bytom a nebytovým priestorom v bytových domoch.

43. Z čl. X. ods. 1 Zmluvy o výstavbe vyplýva, že stavebníci sú oprávnení previesť svoje práva a povinnosti vyplývajúce zo Zmluvy o výstavbe na tretiu osobu - stavebníka za podmienky dodržania ostatných ustanovení Zmluvy o výstavbe. Uvedené bolo následne označené v čl. I Zmluvy o prevode ako jej predmet, a teda už nie vyšie označení Zámocká spoločnosť, pani W. T. a pán Y. T., ale žalobkyňa

sa stala stavebníkom vo vzťahu k dotknutým nehnuteľnostiam. Pre kasačný súd je s prihliadnutím na čl. VII. ods. 1 záver Zmluvy o prevode jednoznačné, že žalobkyňa sa takto stala aj parciálne dotknutým subjektom Zmluvy o výstavbe.

44. Na základe vyššie uvedených záverov a riadiac sa svojou doterajšou rozhodovacou činnosťou (rozsudok Najvyššieho súdu sp.zn. 1Sžrk/4/2020 zo dňa 23. februára 2021) vyhodnotil kasačný súd prvý dôvod kasačnej sťažnosti ako nedôvodný a ako taký ho odmietol.

C) K dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. h) S.s.p.: odklon

45. Ďalej sťažovateľ v kasačnej sťažnosti výslovne namietal odklon od rozhodovacej praxe kasačného súdu správnym súdom v zmysle § 440 ods. 1 písm. h) S.s.p. Pre právnu otázku, ktorú má na mysli § 440 ods. 1 písm. h) S.s.p., je charakteristický „odklon“ jej riešenia, ktorý zvolil správny súd, od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu. Ide tu teda o situáciu, v ktorej sa už rozhodovanie kasačného súdu ustálilo na určitom riešení právnej otázky, správny súd sa však svojím rozhodnutím odklonil od „ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu“. Tento dôvod kasačnej sťažnosti nepovažuje za naplnený a na základe nižšie uvedených právnych argumentov dospel k záveru o zákonnosti a správnosti napadnutého rozsudku.

46. Pri vymedzení pojmu „ustálená rozhodovacia prax kasačného súdu“ (napríklad uznesenie Najvyššieho súdu sp.zn. 1Sžfk/68/2018 zo dňa 28. apríla 2020) kasačný súd naďalej vychádza zo stanovísk správneho kolégia alebo rozhodnutí senátov správneho kolégia, ktoré sú publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky. Súčasťou ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu je tiež prax vyjadrená opakovane vo viacerých nepublikovaných rozhodnutiach senátov správneho kolégia Najvyššieho súdu, alebo dokonca aj v jednotlivom, dosiaľ nepublikovanom rozhodnutí, pokiaľ niektoré neskôr vydané (nepublikované) rozhodnutia Najvyššieho súdu názory obsiahnuté v skoršom rozhodnutí nespochybnili.

47. Sťažovateľom uvedený rozsudok Najvyššieho súdu sp.zn. 1Sžr/185/2012 zo dňa 24. septembra 2013 spolu s rozsudkom sp.zn. 3 SŽ-o-KS 109/2006 zo dňa 31. júla 2007 ale aj ďalšie (viď bod č. 2 tohto rozsudku) nepochybne spadajú pod vyššie vymedzený rozsah.

48. Sťažovateľ prostredníctvom posledne uvedeného rozsudku je presvedčený, že aj na preskúmanú vec sa vzťahuje tam uvedený právny názor. S týmto ale kasačný súd nemôže vysloviť súhlas, nakoľko v preskúmanej veci nejde o rozdielny právny názor na interpretáciu právneho predpisu ale o chybný zápis inej listiny.

49. Čo sa týka ďalšieho rozsudku Najvyššieho súdu sp.zn. 1Sžr/185/2012 uvedeného sťažovateľom, po preskúmaní jeho obsahu a právnych záverov sa kasačný súd musel stotožniť s argumentáciou žalobkyne, že na rozdiel od predmetu sporu v preskúmanej veci cieľom opravy v konaní vedenom pod sp.zn. 1Sžr/185/2012 bolo odstránenie neexistujúcich rozostavaných bytov z evidencie katastra nehnuteľností, tzn. predmetom konania nebola oprava chyby podľa ustanovenia § 59 Katastrálneho zákona, ale v podstate zmena vlastníckych práv.

50. Navyše k uvedenému musí kasačný súd uviesť, že sťažovateľ pri sťažnostných bodoch prezentovaných k tomuto dôvodu sa musí dôsledne pridržiavať ustanovenia § 440 ods. 2 S.s.p. Aj v tomto prípade kasačný súd zotrváva na právnych názoroch, že otázkou relevantnou podľa § 440 ods. 1 písm. h) S.s.p. však môže byť len právna otázka, ktorú kasačný súd alebo Najvyšší súd riešil a na ktorej je založený sťažovateľom uvádzaný rozsudok. Uvedenej požiadavke zákonodarcu nemôže byť učinené zadosť ani reštriktívnou citáciou jednej či niekoľkých viet odôvodnenia rozsudku vybraného sťažovateľom bez uvedenia, prečo citovaný text vzhľadom na skutkový stav, tvoril riešenie základnej právnej otázky hodnotenej citovaným súdom.

Podľa § 440 ods. 2 S.s.p. v citovanom znení dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v odseku 1 písm. g) až i) sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v

čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred krajským súdom.

51. Na základe uvedeného musel kasačný súd vyhodnotiť jednotlivé dôvody kasačnej sťažnosti ako aj samotnú kasačnú sťažnosť, že nie je dôvodná (§ 461 S.s.p.).

VI.

52. Kasačný súd vzhľadom na dôvody kasačnej sťažnosti uplatnené sťažovateľom uvádza, že napadnutý rozsudok má všetky formálne i obsahové náležitosti rozhodnutia požadované v zmysle § 139 S.s.p. Preskúmané rozhodnutie nevychádza z dostatočne zisteného skutkového stavu, ktoré by následne bolo logicky vyhodnotené a riadne právne posúdené. Kasačný súd sa preto stotožňuje so skutkovými zisteniami a právnymi závermi zistenými správnym súdom, že orgán verejnej správy nedodrжал požiadavku zákonnosti pri priebehu a následnom vydaní preskúmaného rozhodnutia.

53. Počas konania kasačný súd mu z dostupných zdrojov nezistil a ani mu nebolo účastníkmi naznačené, resp. nedospel k záveru, že by sa vyskytli prekážky pre konanie z dôvodov neústavnosti alebo potreby výkladu komunitárneho práva aplikovaných právnych predpisov a súvisiacich právnych aktov orgánov Európskej únie, pre ktoré je potrebné konanie prerušiť, poprípade výskyt skoršej judikatúry, od ktorej by sa tento rozsudok odkláňal.

54. Na základe zisteného skutkového stavu, uvedených právnych skutočností, po vyhodnotení námietok žalobkyne a stanoviska žalovaného ako aj s prihliadnutím na závery obsiahnuté svojej staršej judikatúry (čl. 1 ods. 1 ústavy), najmä už v citovanom rozhodnutí sp.zn. 1Sžrk/4/2020, sp.zn. 1Sžfk/68/2018, 1Sžr/185/2012 ako aj sp.zn. 3 Sž-o-KS 109/2006, pri ktorých kasačný súd nezistil žiaden relevantný dôvod, aby sa od nich obsahu a vyslovených právnych názorov (viď účinky sledované v § 20 a contrario § 22 ods. 1 S.s.p. spolu s čl. 144 ods. 1 ústavy) s prihliadnutím na ústavný princíp právnej istoty ako aj svojej úlohy zjednocovateľa súdnej judikatúry (§ 20 S.s.p.) odchyľil (napríklad zásadná zmena právneho prostredia, zistenie odlišného skutkového stavu alebo prijatie protichodného zjednocovacieho stanoviska v zmysle záverov judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva v oblasti zjednocovania alebo zamedzovania vydávania protirečivých rozsudkov, najmä vec Zielinsky, Pradal a spol. v. Francúzska republika č. A- 24846/94, 34165/96 až 34173/96, poprípade vec Borovská a Forrai v. Slovenská republika č. A- 48554/10 z 25.11.2014), s oznámením termínu vyhlásenia rozsudku postupom podľa § 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 S.s.p. rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

55. Kasačný súd v preskúmanej veci v súlade s ust. § 455 S.s.p. rozhodol bez pojednávania, lebo nezistil, že by nariadenie pojednávania by bolo potrebné.

56. O nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodol kasačný súd postupom v zmysle § 167 ods. 1 v spojení s § 467 ods. 1 S.s.p. na základe princípu úspešnosti sťažovateľa, čo v konaní o kasačnej sťažnosti nenastalo, a naopak žalobkyňa ako protistrana bola úspešná.

Podľa § 467 ods. 1 S.s.p. ustanovenia o trovách konania sa primerane použijú na kasačné konanie. Smolinská

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu n i e j e prípustná kasačná sťažnosť (§ 438 v spojení s § 439 S.s.p.)